

[Inger Gautier Schmit.]

fra social Indikation, og jeg vil derfor tilraade min Gruppe at stemme imod det. Alligevel maa jeg udtale, jeg kan næsten sige min Anerkendelse af, at den kommunistiske Gruppe har været saa maadeholden i sit Forslag, som den har, og jeg kan ogsaa udtale min Tilfredshed med, at man ikke fra den Side har ønsket at tage de seksuelle Klinikker med i Lovforslaget.

Forslaget fra Retsforbundet, som gaar ud paa at stryge Klinikkerne, kan kun glæde mig, men da man ikke fra den Side har ønsket at ændre § 1 med den uklare medicinske Indikation, vil vi afholde os fra at stemme ved Afstemningen over Retsforbundets Ændringsforslag. Men vi glæder os over, at ogsaa det Parti har ment, at de oplysende Klinikker ikke for Samfundet som Helhed vilde være til nogen Gavn, og derfor ikke ønsker dem medtaget i Loven.

Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne anbefale det af os stillede Ændringsforslag om en ny Affattelse, som angiver en klar medicinsk Linie, en Linie, som ikke er til at tage fejl af, som giver ganske bestemte Undtagelser fra Straf, nemlig hvor der paa Grund af Sygdom foreligger en alvorlig Fare, hvor der foreligger en Forbrydelse over for Kvinden, og hvor der foreligger Udsigt til Abnormitet hos Afkommet. Vi stiller Forslag om en vidtrækkende Hjælp til svangre Kvinder, og jeg vil ønske, at det maa blive det, der sejrer i al Lovgivning om Svangerskab og gaar ind i Bevidstheden i vort Land, at Foranstaltninger over for Svangerskab er i første Linie Samfundets udstrakte Haand til den svangre Kvinde og ikke i første Linie Svangerskabsafbrydelse. Saa kommer Tingene til at staa i det rette Forhold til hinanden, og det skal nok i det lange Løb virke oprejsende paa de mange Kvinder, som nu i denne ulykkelige Stund gaar til det, der er det værste af alt, nemlig til Kvaksalverne.

Victor Pürschel: Jeg skal paa mit Partis Vegne først gøre nogle Bemærkninger om de to smaa Lovforslag.

Med Hensyn til Forslag til Lov om Ophævelse af § 242 i Borgerlig Straffelov er vi fra alle Sider i Udvalget enige. Om Begrundelsen kan jeg henvise til, hvad jeg udtalte ved Sagens første Behandling.

Hvad Forslaget til Lov om Ændring i § 235 i Borgerlig Straffelov angaar, finder vi det tilstrækkeligt at straffe for forargelig Reklame og den Reklame, der er paatrængende over for unge ubefæstede

Personer, og det har vi givet Udtryk for i det Ændringsforslag, hvorom vi er enedes med Venstre.

Det er i øvrigt glædeligt og betydningsfuldt, at man paa Grundlag af den foreliggende Udvalgsbetænkning med al den Uenighed, den rummer, dog kan fastslaa det, som man allerede efter Fremsettelsen af Ministerens Forslag var berettiget til at formode, nemlig at langt den største Del af det danske Folk er af den Opfattelse, at Fosterfordrivelse, hvor ikke ganske særlige og sjældne Undtagelsesforhold foreligger, er en Forbrydelse og bør straffes.

Man har fra Tilhængerne af den frie Fosterfordrivelse altid fremhævet, at Straffelovgivning var lidet virkningsfuld og kun vilde have Betydning i den Retning, at den vilde drive Kvinderne til Kvaksalverne, en Betragtning, der gentages atter og atter, senest i en Artikel, som man har anset for saa betydningsfuld, at man har tilstillet Udvalget den i Særtryk. Denne Artikel, der er skrevet af Landsdommer Preisler Knudsen, indeholder, saa vidt jeg kan se, ikke en eneste Tanke, ja, maaske knap nok et eneste betydningsfuldt Ord i dette Spørgsmaal, som ikke er sagt tidligere. Den fremsætter altsaa dette Postulat til Afslutning, at man ved denne Lovgivning driver Kvinderne til Kvaksalverne. Der er dertil at sige, at de Erfaringer, man har gjort i Rusland under Frihedsperioden, ikke bekræfter denne Antagelse, i hvert Fald ikke bekræfter, at man ved at give Frihed trækker Kvinderne fra Kvaksalverne. Man gjorde tværtimod den Erfaring, at ved Siden af det store officielle Apparat, som var livlig beskæftiget, fandt der en ikke mindre livlig Virksomhed Sted hos Kvaksalverne. Dette Argument er derfor i sin Bund og Grund et falsk Argument.

Det er ganske interessant at se, hvorledes Udviklingen har været i Rusland. Da der kom dette frem om, at efter at man havde lagt Roret saa haardt om, som man gjorde det, havde man konstateret en betydelig Nedgang i Antallet af Fosterfordrivelses, saa var Svaret fra den frie Fosterfordrivelses Tilhængere, at det var jo kun de officielle Tal, man her fik, men at det naturligtvis nu gik alt sammen pr. Kvaksalver. Men hele denne Betragtning modsiges paa det kraftigste af de overmaade stærkt talende Tal om den stigende, den meget stærkt stigende Fødselshyppighed i Rusland. Den lader sig ikke bortforklare, den lader sig kun forklare paa den Maade, at det er muligt i et Samfund at gennemføre en ændret Opfat-